

М. Трѣбува да умрѣ, сыне мой и понеже азъ съмь по голѣма отъ тебе на възрастъ, то е вѣроятно, че ще умрѣ преди тебе. Ако умрѣ, Богъ ще ся старае за тебе добрѣ, и ще е твой небесенъ Баща, както е и сега. Трѣбува да просишь отъ него сичко, що ти е потребно, съ надѣждѣ че ще чуе молитвѣтъ ти, и да смышлявашь, че той ще е по добрѣ къмъ тебе отъ колкото бѣхъ азъ.

И. Ще ся трудѣ така да правѣхъ, мамо: но много ще ся оскѣрбѣхъ, ако умрешь, защото не ще могѣ да тя видѣхъ вече.

М. О, наистинѣ, сыне мой, : надѣвамъ ся, че ще тя намѣрѣхъ на небо-то, и че ще видимъ тамъ бащѣ ти, и че всички тамъ ще бждемъ блаженни и благополучни.

И. Богъ е толкова добрѣ за насъ на тоя свѣтъ, щото съмь увѣренъ, че ще ны направи благополучны на небеса-та.

М. Наистинѣ, сыне мой, но ако го обычае, и слушае; а ако го не слушае, не можемъ да сме благополучни, ако и да ни позволи да отидемъ на небо-то. Дойде време Иванчо, да си отидемъ.

Слѣзохъ отъ планинѣ-тѣ, и отидохъ си.

—0—

РАЗГОВОРЪ К.

Тоя вечеръ подиръ вечерѣ-тѣ, Г-жа Ан-